

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2910/2019
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Богдановић, адвокат из ..., против туженог „Raiffeisen banka“ АД из Београда, чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат из ..., ради утврђења повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 32/19 од 03.04.2019. године, на седници одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 32/19 од 03.04.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 32/19 од 03.04.2019. године.

Образложење

Виши суд у Београду, пресудом П4 324/17 од 07.11.2018. године, утврдио је да је тужени повредио ауторска права тужиоца тако што је ... 2017. године на интернет сајту www.velikiljudi.rs неовлашћено јавно саопштио ауторско дело без назначења имена или псеудонима тужиоца као аутора, ауторско дело саопштио у непотпуној форми и измењеној форми – фотографија „...“, чиме је тужиоцу нанео имовинску и неимовинску штету (став први изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде ауторских права износ од 36.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате (став други изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца – фотографије „...“ без назначења имена или псеудонима аутора износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате (став трећи изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца – фотографије „...“ у непотпуној форми износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате (став четврти изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца – фотографије „...“ у измењеној форми, износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018.

године до исплате (став пети изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ законске затезне камате на досуђени износ имовинске штете од 36.000,00 динара за период од 24.08.2017. године до 07.11.2018. године (став шести изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела, преко досуђених износа од по 30.000,00 динара до тражених износа од по 60.000,00 динара, за износ од још 90.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате (став седми изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 51.640,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате (став осми изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж4 32/19 од 03.04.2019. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П4 324/17 од 07.11.2018. године, у ставу првом и осмом изреке (став први изреке). Преиначио је пресуду Вишег суда у Београду П4 324/17 од 07.11.2018. године у ставу другом изреке, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде ауторских права износ од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате, док је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца преко наведеног износа, а до износа досуђеног првостепеном пресудом и то за износ од 16.000,00 динара, са законском затезном каматом (став други изреке). Преиначио је пресуду Вишег суда у Београду П4 324/17 од 07.11.2018. године, у ставу трећем изреке, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца фотографије „...“ без назначења имена или псеудонима аутора износ од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате, док је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца преко наведеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом и то за износ од 10.000,00 динара, са законском затезном каматом (став трећи изреке). Преиначио је пресуду Вишег суда у Београду П4 324/17 од 07.11.2018. године у ставу четвртном и петом изреке, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца фотографије „...“ у непотпуној каои у измењеној форми укупан износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате, док је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца преко наведеног износа до досуђеног износа ставом четвртим и петим изреке, са законском затезном каматом од 07.11.2018. године (став четврти изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију као посебну, због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Тужени је у образложењу ревизије указао и на битну повреду одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази, да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Дакле, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Међутим, према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије туженог из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду и да се због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, ревизија не може изузетно дозволити, јер исти разлози нису прописани као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 29.11.2017. године. У тужби и уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 216.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП је прописано да, ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 214.а став 4. Закона о ауторским и сродним правима („Службени гласник РС“ број 104/09, 99/11, 119/12, 29/16 – УС и 66/19) је прописано да, ревизија је увек дозвољена у споровима због повреде ауторског и сродних права када се не односи на имовинскоправни захтев. Међутим, члан 214.а је прописан изменама објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 66/2019 од 18.09.2019. године, које су ступиле на снагу осмог дана од дана објављивања, због чега се у конкретној ситуацији не примењује, с обзиром на то да је у том делу закон измењен после доношења побијане другостепене пресуде 03.04.2019. године, имајући у виду да се у погледу дозвољености ревизије примењују правила која су важила на дан доношења другостепене пресуде.

Према томе, како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца, очигледно не прелази

меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић